

Bijwerkingen Bravecto Het persoonlijke verhaal van "Stella" (010)

Facebook Groep: **Is Bravecto Veilig**
Website: www.isbravectoveilig.nl

Kimberley Watkinson Field Russell (Hillcrest, KwaZulu-Natal, Zuid-Afrika)

Mijn mooie, gezonde 8 jaar oude Witte Canadese Herder overleed dit jaar bijna van hele rare symptomen. Wanneer er iets onverklaarbaars gebeurt met één van mijn dieren, is de eerste vraag die ik mezelf stel "wat is er veranderd in hun leven?". In dit geval was het enige wat er anders was het feit dat ik Bravecto had gegeven ongeveer een maand voorafgaande aan het begin van onze beproeving.

Ik weet dat dit op zich niets bewijst, maar met het verzamelen van vergelijkbare verhalen denk ik dat dit verhaal er bij past als mogelijke aanwijzing dat Bravecto verantwoordelijk kan zijn voor overleden honden en ziekte.

Een paar weken nadat we Bravecto gaven aan Stella, begon ze zich vreemd te gedragen, in het bijzonder met het eten van rare dingen, in het bijzonder het eten van cement. We waren op dat moment bezig met de bouw van een Veranda.

Ze probeerde ook te eten van het harde wegdek van de oprit. Dit was geen normaal gedrag voor haar en dit heeft ze ook nooit eerder gedaan. Omdat het rond Kerstmis was besteedde ik er niet te veel aandacht aan. Het leven was druk, en ze was helder en at haar gewone voer verder ook graag.

Plotseling raakte ze onwel op 5 januari, haar ogen ronddraaiend in haar hoofd, haar ademhaling was grillig, en haar tandvlees, tong en oogmembranen werden heel bleek.

Het was ontzettend heet (40 graden) op die dag, dus ik nam haar mee naar de zwembadtrap om haar te laten bijkomen. Ik dacht dat ze van de hitte onwel was geworden, en doodging.

We haasten ons naar de dierenarts, die ook dacht dat ze leed aan een zonnesteek. Het alarmerende was de bloedarmoede (anaemia), omdat er geen teken was van inwendige bloeding, en geen verwonding of galprobleem. Maar haar PCV-test uitslag was heel erg laag en er was geen aanmaak van nieuwe rode bloedcellen zichtbaar.

TOELICHTING:*(* PCV-meting = Andere benamingen: Haematocrit; Packed Cell Volume – De "PCV-test" wordt gebruikt om de hoeveelheid bloedcellen te meten. Bloed bestaat uit bloedcellen en plasma. De hoeveelheid bloedcellen wordt uitgedrukt in een percentage ten opzichte van de totale hoeveelheid bloed; Bijvoorbeeld, een PCV-meting van 50 % betekent dat er 50 ml bloedcellen zijn per 100 ml bloed. De PCV-meting (resultaat) kan toenemen of afnemen afhankelijk van de gezondheid van het individu; als ze uitgedroogd zijn, zal de meting toenemen, en de meting zal afnemen wanneer het individu een toestand heeft zoals bijvoorbeeld bloedarmoede (anaemia).)*

Er is een röntgenfoto gemaakt van haar buik, en ze vonden iets in haar buik waarvan ik dacht dat het een stuk beton was – vreemd maar de dierenarts dacht niet dat dit verstopte, of bloeding veroorzaakte. Ze werd aan het infuus gezet en gestabiliseerd in het ziekenhuis.

De volgende dag mocht ze naar huis met naar verwachting volledig herstel, hoewel ze nog steeds bloedarmoede had zonder bekende oorzaak. Ze herstelde niet, hoewel ze goed at met goede eetlust, maar ze leek niet te verbeteren. Ze was extreem lusteloos en kreeg niet haar normale roze kleur terug (tandvlees/tong, red.) en had harde donkere schaduwen onder haar ogen.

Dus namen we haar na drie dagen mee terug naar de dierenarts, toen duidelijk was dat ze niet echt opknapte. De PCV-meting was erg laag. Ze controleerden haar nieren en lever, die blijkbaar goed waren. Ontdekten ook dat ze bloederige ontlasting had. Ze besloten het stukje beton te verwijderen en verder te onderzoeken.

Ze overleefde wonderbaarlijk de operatie, want ze was toen echt heel erg zwak, en het onderzoek toonde ernstige ontsteking van de maag en ingewanden, wat we wijtten aan de beton. Helaas stopte ze met eten, en haar PCV-meting bleef dalen. De dierenartsen

vermoedden een auto immuun bloedarmoede (anaemia) die veroorzaakt kan zijn door zink- of andere vergiftiging of kanker.

Ik noemde Bravecto, maar die gedachte werd gauw verworpen omdat het als "veilig" beschouwd wordt. De mogelijke oorzaak van bloedverlies was nu verholpen, maar het ruggemerg functioneerde niet in de aanmaak van rode bloedcellen. Elke dag gingen de waarden omlaag en ze at nog steeds niet en reageerde niet op de medicatie die ze kreeg.

Drie dagen na de operatie kreeg ze een bloedtransfusie als laatste toevlucht. Haar PVC verbeterde voor één dag, en zakte weer verder. We moesten nu overwegen om met een specialist contact op te nemen voor een ruggemerg biopsie om helder te krijgen waarom haar immuun systeem niet werkte en geen van de uitkomsten zag er goed uit. Het plan was om maandag naar een specialist te gaan en vooraf nog één maal een PCV-meting te doen. Op zondagavond werd ze naar huis gestuurd, omdat de dierenarts verder niks kon doen voor haar.

De arme hond was zo zwak – sterk vermagerd en met enorme bloedarmoede. We dachten dat ze de volgende dag niet zou halen. Ze had een week infuus gehad, maar dat konden we niet volhouden, want dat verdunde eigenlijk haar bloed.

Ik wist dat de enige manier waarop ze de nacht zou kunnen overleven was door er wat voeding in te krijgen. Dus maakte ik kippensoep en maakte het helemaal vloeibaar en diende het toe met een 5 ml spuit, ieder uur de hele nacht door. De volgende dag was haar PCV wonderbaarlijk gestegen van 16 % naar 18%, en dat was het eerste goede nieuws sinds deze beproeving begon.

Ik ging een week lang door met gedwongen voeden (iedere twee uur). In de tweede week nam ze een beetje voedsel uit de hand, en dus kreeg ze gekookte lever en kip.

Twee weken later werd haar bloedwaarde als "normaal" beschouwd op 39%! Uiteindelijk begon ze zelf te eten, en nu eet ze redelijk goed en wordt langzaam maar zeker sterker hoewel haar "achterhand" nog steeds heel zwak is. Ze had eerst hevige bloederige ontlasting, en dat is nu ook genormaliseerd, en ik ben blij dat ze nog leeft. Maar ze is nog steeds maar een schaduw van hoe ze daarvoor was.

De vraag die ik me stelde en die niemand kon beantwoorden was "waarom ging ze sowieso beton eten?" En hoewel we de beton zouden kunnen aanwijzen als de schuldige voor de ontstekingen en bloeding, waarom stopte haar immuunsysteem ermee, en maakte geen rode bloedcellen meer aan?

Als het auto-immuunziekte was of kanker, dan was ze niet beter geworden, en als dat het niet was, wat was het dan wel? De dierenartsen zijn net zo verbijsterd als wij, maar we zijn allemaal gewoon blij met de uitkomst. Ik suggereer geenszins dat ik de dierenartsen ergens van wil beschuldigen – ze waren verbazingwekkend zorgzaam en ondersteunend en grondig, en ik geloof dat ze alles deden dat in hun vermogen ligt.

Maar de vraag blijft hangen en dan ga ik terug naar mijn "opening statement": voorafgaande aan dit was het enige wat er veranderd was de toediening van "de drug" Bravecto.

© facebook group "Is Bravecto Veilig"
website www.isbravectoveilig.nl

Source: fb group "Does Bravecto Kill Dogs"